

Idea and concept, as consistent systems of ideas defining structural generalities of architectural projects, are counted among the bases of architectural design. The idea is the most valuable part of an architectural work; it is what remains of a work after its destruction. Similar to the function of invention in technology and discovery in sciences, architectural ideas push forward the boundaries of the discipline and open new horizons. Finding a suitable idea for a project or an academic research is a complicated task, particularly when developing a new idea is at stake. The advanced world of today is busy producing ideas while the raw material and industrial products it needs come from the outside. In such a situation, any work is considered, first and foremost, from the viewpoint of the novelty of idea rather than functionality, use or even beauty. If there is nothing new about it, the work is neglected and the architect's skills are not valued. But if a work introduces a new idea, first it attracts attention and is 'seen', then it exposes itself to criticism. Without an idea, a work is not seen at all, that is to say, architectural authorities turn a blind eye to it. An idea has to be new. For each architectural function and problem there exists prefabricated solutions, but these are generally the worst and the most inappropriate solutions for that new design. Although there is no building which is entirely shaped by new ideas, the trace of novelty in each project is an influential factor in its evaluation.

This issue of *Memar* deals with the topic of idea and each article and interview approaches the subject from a different viewpoint. This is followed by analyses of certain projects by well-known architects in which the presence of architectural ideas can be clearly felt.

ایده مجرد و کانسپت، به مثابه منظومه منسجمی از ایده‌ها که کلیات ساختاری پروژه را بیان کند، از ارکان طراحی معماری هستند. ایده نفیس‌ترین بخش اثر معماری، و چیزی است که حتی پس از ویران شدن یک اثر باقی می‌ماند. ایده‌ها در معماری، همچون اختراعات در تکنولوژی و کشفیات در علوم، مرزهای این رشته را گسترش می‌دهند و افق‌های جدیدی ترسیم می‌کنند. دستیابی به ایده‌ای مناسب برای یک پروژه یا پژوهش دانشگاهی کار پیچیده‌ای است، خصوصاً اگر ایده تازه‌ای در نظر باشد. دنیای پیشرفته امروز به تولید ایده مشغول است و فرآورده‌های صنعتی و مواد خام مورد نیاز را از خارج تهیه می‌کند. در چنین شرایطی هر اثر پیش از آنکه به واسطه کارایی، مفید و حتی زیبا بودن مورد توجه قرار گیرد، از نظر نو بودن ایده‌اش بررسی می‌شود. اگر کاری نکته جدیدی نداشته باشد، مورد توجه قرار نمی‌گیرد و مهارت‌های طراح آن ارزش‌گذاری نمی‌شوند. اما اگر اثری ایده جدیدی مطرح کند، ابتدا مورد توجه قرار می‌گیرد و به اصطلاح دیده می‌شود، سپس ممکن است از آن انتقاد شود. کار بدون ایده اصولاً دیده نمی‌شود، یعنی مراجع معتبر معماری به آن توجه نخواهند کرد. ایده ناگزیر نو است. برای هر کاربری و مسئله معماری راه‌حلی از پیش ساخته وجود دارند که عموماً هم بدترین و نامناسب‌ترین پاسخ به طرح جدید هستند. اگرچه ساختمانی وجود ندارد که تماماً بر اساس ایده‌های بدیع شکل گرفته باشد، ولی سهم نوآوری در هر پروژه از عوامل مؤثر در ارزش‌گذاری آن است.

این شماره *معمار* به موضوع ایده اختصاص دارد و مقاله‌ها و مصاحبه‌ها هر کدام از دیدگاهی به موضوع پرداخته‌اند. یکی از مطالب ارائه شده تجربه یک کلاس طراحی دانشگاهی با همین مضمون است. در ادامه، مطالب نظری چند پروژه خاص از معمارانی شناخته شده ارائه شده‌اند. در این کارها ردپای ایده معماری کاملاً محسوس است.